

Madsalune

Folkekomedie i 6 Akter

Filmatiseret efter
CARIT ETLAR'S
berømte Smuglerfortælling

Iscenesat af:
Emanuel Gregers

Eneret: A/S FOTORAMA

Officin: Nordisk Films Compagni

PERSONERNE:

Kejserinde Katharina den Anden	Bodil Ipsen
Prinsesse Elisabeth Antonovna	Grete Rygaard
Løjtnant Johan Gordon, alias Madsalune Aage Føns	
Jakob Gordon, hans Broder	Gerhard Jessen
Kammerjunker Harder	Robert Schmidt
Kammerraad Halberg	Peter Nielsen
Hans Hustru	Marie Dinesen
Emma Halberg } deres Børn {	Ingeborg Spangsfeldt
Anna Karner }	Ellen Gottschalch
Toldinspektør Karner, Halbergs Sviger-	
søn	Frederik Jacobsen
Kjesten Ryle	Mathilde Nielsen
Samson Goliath	Bertel Krause

Madsalune.

Vor Fortælling foregaar for 140 Aar siden — i en Tid, da Smugleriet nærmest betragtedes som en Sport for modige Mænd, da Smuglerne som Regel kunde regne med selv de mest lovlydige Borgeres Sympati og Støtte og egentlig kun havde Toldvæsenets Folk imod sig.

Den dristigste og snildeste blandt alle Smuglerne — den Mand, om hvis Navn der staar mest Gny, er ubetinget M a d s a l u n e, Kaper- og Smuglerkutteren »Maagen«s Fører. Om hans talrige Bedrifter, om alle de Puds, han har spillet den hovne og indbildske Toldinspektør Karner, gaar lystige Frasagn langs hele Vestkysten — ja, selv til en saa fjerntliggende Købstad som Horsens, hvor den landsforviste, russiske Prinsesse Elisabeth Antonovna holder Hof, er hans Ry naaet. Den ulykkelige, unge Prinsesse, der fører en Livsfanges triste Tilværelse og paa alle Sider er omgivet af sin Bøddels — Kejserinde Katharina den Andens — Spioner, lytter gerne til sin Hofdames, Emma Halbergs Beretninger om den forvovne Smugler. — Blandt de Kavalerer, der ofte søger Antonovnas Selskab, er der imidlertid een, som lader til at være pinlig berørt over den Interesse, der bliver Madsalune til Del — og denne ene er den smukke og mandige Marineofficer Johan Gordon. Fattig som han er, har han maattet opgive sin militære Løbebane og har nu slaet sig

ned i sin Hjemegn, hvor ogsaa Herregaarden »Aaberg« ligger, som Emma Halbergs Fader — Kammerraaden — ejer. Gennem den unge Hofdame, der er hans Barndomsveninde og haaber at blive hans Hustru, har han lært Prinsessen at kende. Og at kende hende betyder for ham — at elske hende! Undertiden mener han at læse i hendes Øjne, at hans Kærlighed bliver gengældt, — og alligevel tør han ikke gøre sig Haab om at vinde hende. Det er ikke alene det, der skiller dem, at hun er Prinsesse og han en fattig Borger-

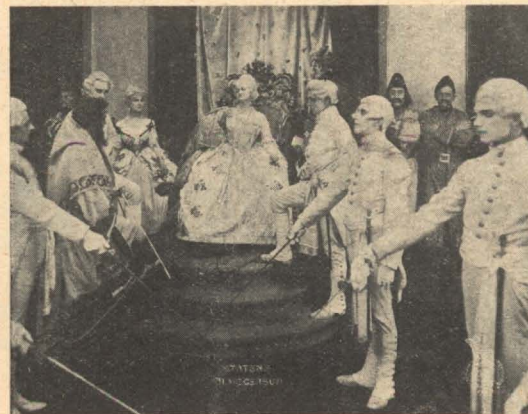

lig — der er ogsaa en anden Omstændighed, der spiller ind. Den »fattige Borgerlige« og den hemmelighedsfulde Madsalune er nemlig en og samme Person.

Takket være en god Maskering er der ikke nogen større Lighed mellem den elegante, glatragede Løjtnant og den langhaarede og skæggede Smugler, og ingen har derfor opdaget Sandheden Det er Fattigdom og Eventyrlyst, der har drevet ham til at leve en Kaperkaptajns og Smuglers frie Liv, og det har desuden været ham en Tilfredsstillelse at tage Kampen op med den stormægtige Karner, hvem han har al Grund til at hade. Der er kun to Mennesker, der véd, hvilken Dobbelttilværelse han fører — den ikke særlig kløgtige, men tro og paalidelige Samson Goliath, og hans egen Broder, Jakob, der ogsaa er ham en værdifuld Medhjælper. Broderen bærer — ligesom han selv — Nag til Toldinspek-

tøren, der ved Svig og List har gjort Emmas yngre Søster, Anna, til sin Hustru, skønt hun af sit ganske Hjerte er Jakob hengiven. — —

— — Længselen efter Antonovna drager Johan Gordon mere hyppigt til Horsens end godt er for hans »Forretninger«, — og det sker da ogsaa en Dag, at Toldkontrollørerne overlister hans Folk og gør et rigt Bytte. Medens han nu er optaget af at genoprette Nederlaget — og ogsaa paa en genial Maade tager Karner og hans Folk grundigt ved Næsen, —

begiver Prinsessen sig ud til »Aaberg« i Haab om at træffe ham der. Det varer da heller ikke ret længe, før han staar over for hende — dog ikke i Løjtnant Gordons Skikkelse, men som den simple og usoinerede Madsalune. Toldinspektøren har nemlig foranstaltet en Klapjagt paa ham, og Skæbnen vil, at han netop søger sig et Fristed i de Værelser, Antonovna bebor. Og hun forraader ham ikke, skønt hun ikke kan fatte, hvorfor hun straks føler Interesse og Sympati for den forfulgte Smugler — saa Karner kommer ogsaa denne Gang til kort. For Madsalune bliver dette »uofficielle Besøg« af stor Betydning. Nogle Ytringer, som en Hofdame kommer med, giver ham Grund til at antage, at Prinsessen virkelig elsker ham, og han erfarer samtidig, at en af Forgrundsfugerne i hendes Hofstat, den usympatiske Kammerjunker Harder, er en Forræder og en betalt Spion

Gennem Antonovnas Mund faar han — da han nogle Dage efter indvier hende i sin Hemmelighed — den frydefulde Vished for, at hendes højeste Ønske er at blive udfriet af sit Fangenskab og leve sit Liv sammen med h a m. Han mener, at en Flugt maa kunne arrangeres, selv om hun har nok saa mange Spioner om sig — og er hun først om Bord paa »Maagen«, skal han nok vide at føre hende i sikker Havn — — Og de fortaber sig i lyse og lykkelige Fremtidsdrømme — de to forladte og jagede Mennesker, der om-

sider har fundet hinanden, og som intet har at tabe, men alt at vinde.

— — —
 Det lader dog til, at alt og alle skal sammensværge sig imod dem. Den intrigante Emma Halberg, der ikke vil give Afkald paa Barndomsvennen, faar Nys om Flugtplanen og søger at forpurre den. Ved Omstændighedernes Spil har Gordon imidlertid gjort den overraskende Opdagelse, at hendes Fader er en forbryderisk Person, der bærer paa en frygtelig Hemmelighed — og ved at røbe denne sin Viden over for hende lykkes det ham at gøre hende uskadelig — —

Men inden de Elskende har bragt deres Plan til Udførelse, sker der noget, der ser ud til at blive skæbnesvangert for dem — — — Madsalune bliver taget til Fange! Karner triumferer selvfølgelig, og hans Glæde stiger yderligere, da det

nogle Dage efter fortælles, at den farlige Smugler skal være død i Fængslet, og han beslutter at fejre sin Sejr ved en stor Fest paa »Aaberg«. Men netop den Aften, da Festen finder Sted, undslipper Madsalune — der altsaa ikke er saa død, som han har forstaaet at give det Udseende af. Derved bliver det muligt for ham — i Johan Gordons Skikkelse — at deltage i de Festligheder, hvis Aarsag han selv er, og Antonovna følger paa ny Haabet blusse op i sig. Gordons Tilsynekomst har ikke vakt nogen Overraskelse — men det gør derimod den pinlige Begivenhed, der kort efter indtræffer. Kammerraad Halberg bliver nemlig arresteret; en sølle Stymper, der tilfældigt har faaet Kendskab til hans Hemmelighed, forraader ham. — — —

Gordon finder nu Tidspunktet gunstigt til at iværksætte Flugten. — — Ved Daggry sniger Prinsessen sig ned til Klitterne, hvor hendes Elskede venter hende, — men ved et ulykkeligt Tilfælde opdager den ondsindede Harder, hvad der er i Gære, og gør et desperat Forsøg paa at krydse Gordons Planer. Hans onde Anslag lykkes dog ikke — og snart efter kan »Maagen« lette Anker og sætte Kursen mod fremmede Strande, hvor dens kække Kaptajn og hans skønne Brud tør haabe at faa Lov at leve et Liv i Kærlighed og Lykke.

Program fra Tirsdag d. 13. Marts.

„Nordiske“'s sidste opsigtsvækkende Kunstfilm:

MADSALUNE

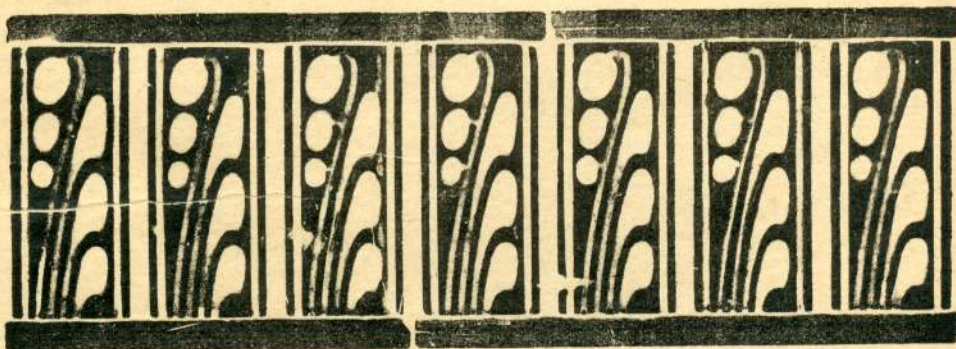
Folkekomedie i 6 Akter.

Filmatiseret efter
CARIT ETLAR's
berømte Smuglerfortælling

Isenesat af **Emanuel Gregers.**

PERSONERNE

Kejserinde Katharina den Anden		Bodil Ipsen
Prinsesse Elisabeth Antonovna		Grethe Rygaard
Løjtnant Johan Gordon, alias Madsalune		Aage Fønss
Jacob Gordou, hans Broder		Gerhard Jessen
Kammerjunker Harder		Robert Schmidt
Kammerraad Halberg		Peter Nielsen
Hans Hustru		Marie Dinesen
Emma Halberg } deres Børn	}	Ingeborg Spangsfeldt
Anna Karner }		Ellen Gottschalch
Toldinspektør Karner, Halbergs Svigersøn		Frederik Jacobsen
Kjesten Ryle		Mathilde Nielsen
Samson Goliath		Berte! Krause

Tirsdag Kl. 7 og 9.

Onsdag, Torsdag, Fredag Kl. 8

Lørdag Kl. 4, 7, 9. Søndag Kl. 4, 7, 9.

Mandag Kl. 8.

Bemærk de forandrede Forestillingstider

Tirsdag, Lørdag og Søndag

„Madsalune“

EFTER CARIT ETLARS SMUGLER-
FORTÆLLING, ISCENESAT AF
:: :: EMANUEL GREGERS :: ::
OFFICIN: NORDISK FILMS CO.
ENERET: $\frac{A}{S}$ FOTORAMA

VOR Fortælling foregaar for 140 Aar siden — i en Tid, da Smugleriet nærmest betragtedes som en Sport for modige Mænd, da Smuglerne som Regel kunde regne med selv de mest lovlydige Borgeres Sympati og Støtte og egentlig kun havde Toldvæsenets Folk imod sig.

Den dristigste og snildeste blandt alle Smuglere — den Mand, om hvis Navn der staar mest Gny, er ubetinget Madsalune, Kaper- og Smuglerkutteren „Maagen“s Fører. Om hans talrige Bedrifter, om alle de Puds, han har spillet den hovne og indbildske Toldinspektør Karner, gaar lystige Frasagn langs hele Vestkysten — ja, selv til en saa fjerntliggende Købstad som Horsens, hvor den landsforviste, russiske Prinsesse Elisabeth Antonovna holder Hof, er hans Ry naaet. Den uheldige, unge Prinsesse, der fører en Livsfanges triste Tilværelse og paa alle Sider er omgivet af sin Bøddels — Kejserinde Katharina den Andens — Spioner, lytter gerne til sin Hofdames, Emma Halbergs Beretninger om den forvovne Smugler. — Blandt de Kavalerer, der ofte søger Antonovnas Selskab, er der imidlertid een, som lader til at være pinlig berørt over den Interesse, der bliver Madsalune til Del — og denne ene er den smukke og mandige Marineofficer Johan Gordon. Fattig som han er, har han maattet opgive sin militære Løbebane og har nu slaaet sig ned i sin Hjemegn, hvor ogsaa Herregaarden „Aaberg“ ligger, som Emma Halbergs Fader — Kammerraaden — ejer. Gennem den unge Hofdame, der er hans Barndomsveninde og haaber at blive hans Hustru, har han lært Prinsessen at kende. Og at kende hende betyder for

Kejserinde Katharina den Anden.....	Bodil Ipsen
Prinsesse Elisabeth Antonovna.....	Grete Rygaard
Løjtnant Johan Gordon, alias Madsalune	Aage Fønss
Jakob Gordon, hans Broder	Gerhard Jessen
Kammerjunker Harder	Robert Schmidt
Kammerraad Halberg.....	Peter Nielsen
Hans Hustru	Marie Dinesen
Emma Halberg } deres Børn {	Ingeborg Spangsfeldt
Anna Karner }	Ellen Gottschalch
Toldinspektør Karner, Halbergs Svigersøn	Frederik Jacobsen
Kjesten Ryle	Mathilde Nielsen
Samson Goliath	Bertel Krause

14. Marts 24 - 153 - Rødkorn Nr 1

ham — at elske hende! Undertiden mener han at læse i hendes Øjne, at hans Kærlighed bliver gengældt, — og alligevel tør han ikke gøre sig Haab om at vinde hende. Det er ikke alene det, der skiller dem, at hun er Prinsesse og han en fattig Borgerlig — der er ogsaa en anden Omstændighed, der spiller ind. Den „fattige Borgerlige“ og den hemmelighedsfulde Madsalune er nemlig en og samme Person.

Takket være en god Maskering er der ikke nogen større Lighed mellem den elegante, glatragede Løjtnant og den langhaarede og skæggede Smugler, og ingen har derfor opdaget Sandheden . . . Det er Fattigdom og Eventyrlyst, der har drevet ham til at leve en Kaperkaptajns og Smuglers frie Liv, og det har desuden været ham en Tilfredsstillelse at tage Kampen op med den stormægtige Karner, hvem han har al Grund til at hade. Der er kun to Mennesker, der véd, hvilken Dobbelttilværelse han fører — den ikke særlig kløgtige, men tro og paalidelige Samson Goliath, og hans egen Broder, Jakob, der ogsaa er ham en værdifuld Medhjælper. Broderen bærer ligesom han selv Nag til Toldinspektøren, der ved Svig og List har gjort Emmas yngre Søster, Anna, til sin Hustru, skønt hun af sit ganske Hjerte er Jakob hengiven. — —

— — Længselen efter Antonovna drager Johan Gordon mere hyppigt til Horsens end godt er for hans „Forretninger“, — og det sker da ogsaa en Dag, at Toldkontrollørerne overlister hans Folk og gør et rigt Bytte. Medens han nu er optaget af at genoprette Nederlaget — og ogsaa paa en genial Maade tager Karner og hans Folk grundigt ved Næsen, — begiver Prinsessen sig ud til „Aaberg“ i Haab om at træffe ham der. Det varer da heller ikke ret længe, før han staar over for hende — dog ikke i Løjtnant Gordons Skikkelse, men som den simple

Kjesten Ryle og Madsalune.

og usignerede Madsalune. Toldinspektøren har nemlig foranstaltet en Klapjagt paa ham, og Skæbnen vil, at han netop søger sig et Fristed i de Værelser, Antonovna bebor. Og hun forraader ham ikke, skønt hun ikke kan fatte, hvorfor hun straks føler Interesse og Sympati for den forfulgte Smugler — saa Karner kommer ogsaa denne Gang til kort. For Madsalune bliver dette „uofficielle Besøg“ af stor Betydning. Nogle Ytringer, som en Hofdame kommer med, giver ham Grund til at antage, at Prinsessen virkelig elsker ham, og han erfarer samtidig, at en af Forgrundsfigurerne i hendes Hofstat, den usympatiske Kammerjunker Harder, er en Forræder og en betalt Spion . . .

Gennem Antonovnas Mund faar han — da han nogle Dage efter indvier hende i sin Hemmelighed — den frydefulde Vished for, at hendes højeste Ønske er at blive udfriet af sit Fangenskab og leve sit Liv sammen med ham. Han mener, at en Flugt maa kunne arrangeres, selv om hun har nok saa mange Spioner om sig — og er hun først om Bord paa „Maagen“, skal han nok vide at føre hende i sikker Havn — — Og de fortæber sig i lyse og lykkelige Fremtidsdrømme — de to forladte og jagede Mennesker, der omsider har fundet hinanden, og som intet har at tabe, men alt at vinde. — —

Det lader dog til, at alt og alle skal sammensværge sig imod dem.

Den intrigante Emma Halberg, der ikke vil give Afkald paa Barndomsvennen, faar Nys om Flugtplanen og søger at forpurre den. Ved Omstændighedernes Spil har Gordon imidlertid gjort den overraskende Opdagelse, at hendes Fader er en forbryderisk Person, der bærer paa en frygtelig Hemmelighed — og ved at røbe denne sin Viden over for hende lykkes det ham at gøre hende uskadelig — — Men inden de Elskende har bragt deres Plan til Udførelse, sker der noget, noget, der ser ud til at blive skæbnesvangert for dem — — Madsalune bliver taget til Fange! Karner triumferer selvfølgelig, og hans Glæde stiger yderligere, da det nogle Dage efter fortælles, at den farlige Smugler skal være død i Fæng-

slet, og han beslutter at fejre sin Sejr ved en stor Fest paa „Aaberg“. Men netop den Aften, da Festen finder Sted, undslipper Madsalune — der altsaa ikke er saa død, som han har forstaaet at give det Udseende af. Derved bliver det muligt for ham — i Johan Gordons Skikkelse — at deltage i de Festligheder, hvis Aarsag han selv er, og Antonovna føler paany Haabet blusse op i sig. Gordons Tilsynekomst har ikke vakt nogen Overraskelse — men det gør derimod den pinlige Begivenhed, der kort efter indtræffer. Kammerraad Halberg bliver nemlig arresteret; en sølle Stymper, der tilfældigt har faaet Kendskab til hans Hemmelighed, forraader ham. —

Gordon finder nu Tidspunktet gunstigt til at iværksætte Flugten. — — Ved Daggry sniger Prinsessen sig ned til Klitterne, hvor hendes Elskede venter hende, — men ved et ulykkeligt Tilfælde opdager den ondsindede Harder, hvad der er i Gære, og gør et desperat Forsøg paa at krydse Gordons Planer. Hans onde Anslag lykkes dog ikke — og snart efter kan „Maagen“ lette Anker og sætte Kursen mod fremmede Strande, hvor den kække Kaptajn og hans skønne Brud tør haabe at faa Lov til at leve et Liv i Kærlighed og Lykke.

*Fru Grete Rygaard
som Prinsesse Elisabeth Antonovna*

Det lille Teater

Program

Angel Forns

Hete Ryggård

Astrid Inger

Ingeborg Spangskjøl

Ketil Kråuse

Madsalune

Folkekomedie i 6 Akter

Filmatiseret efter

CARIT ETLAR'S

berømte Smuglerfortælling

ISCENESAT AF: *EMANUEL GREGERS*
OFFICIN: *NORDISK FILMS COMPAGNI*

Madsalune.

PERSONERNE:

Kejserinde Katharina den Anden	Bodil Ipsen
Prinsesse Elisabeth Antonovna	Grete Rygaard
Løjtnant Johan Gordon, alias Madsalune	Aage Fønss
Jakob Gordon, hans Broder	Gerhard Jessen
Kammerjunker Harder	Robert Schmidt
Kammerraad Halberg	Peter Nielsen
Hans Hustru	Marie Dinesen
Emma Halberg } deres Børn {	Ingeborg Spangsfeldt
Anna Karner }	Ellen Gottschalch
Toldinspektør Karner, Halbergs Svigersøn	Frederik Jacobsen
Kjesten Ryle	Mathilde Nielsen
Samson Goliath	Bertel Krause

Vor Fortælling foregaar for 140 Aar siden — i en Tid, da Smugleriet nærmest betragtedes som en Sport for modige Mænd, da Smuglerne som Regel kunde regne med selv de mest lovlydige Borgeres Sympati og Støtte og egentlig kun havde Toldvæsenets Folk imod sig.

Den dristigste og snildeste blandt alle Smuglerne — den Mand, om hvis Navn der staar mest Gny, er ubetinget *Madsalune*, Kaper- og Smuglerkutteren »Maagen«s Fører. Om hans talrige Bedrifter, om alle de Puds, han har spillet den hovne og indbildske Toldinspektør Karner, gaar lystige Frasnagn langs hele Vestkysten — ja, selv til en saa fjernt-

liggende Købstad som Horsens, hvor den landsforviste, russiske Prinsesse Elisabeth Antonovna holder Hof, er hans Ry naaet. Den ulykkelige, unge Prinsesse, der fører en Livsfanges triste Tilværelse og paa alle Sider er omgivet af sin Bøddels — Kejserinde Katharina den Andens — Spioner, lytter gerne til sin Hofdames, Emma Halbergs Beretninger om den forvovne Smugler. — Blandt de Kavalerer, der ofte søger Antonovnas Selskab, er der imidlertid een, som lader til at være pinlig berørt over den Interesse, der bliver Madsalune til Del — og denne ene er den smukke og mandige Marineofficer Johan Gordon. Fattig

som han er, har han maattet opgive sin militære Løbebane og har nu slaet sig ned i sin Hjemegn, hvor ogsaa Herregaarden »Aaberg« ligger, som Emma Halbergs Fader — Kammer-

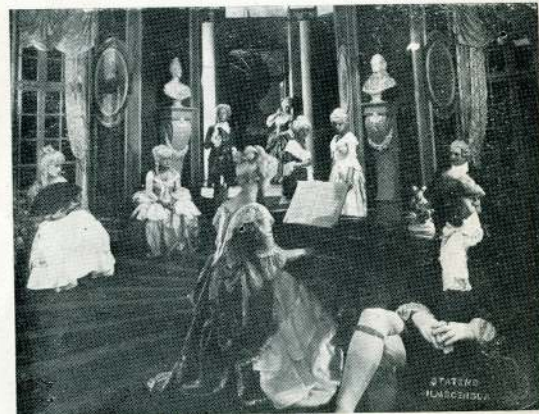
Leve Katharina D. II.!

raaden — ejer. Gennem den unge Hofdame, der er hans Barndomsveninde og haaber at blive hans Hustru, har han lært Prinsessen at kende. Og at kende hende betyder for ham — at elske hende! Undertiden mener han at læse i hendes Øjne, at hans Kærlighed bliver gengældt. — og alligevel tør han ikke gøre sig Haab om at vinde hende. Det er ikke a'ene *det*, der skiller dem, at hun er Prinsesse og han en fattig Borgerlig — der er ogsaa en anden Omstændighed, der spiller ind. Den »fattede Borgerlige« og den hemmelighedsfulde Madsalune er nemlig en og samme Person!

Takket være en god Maskering er der ikke nogen større Lighed mellem den elegante, glat-ragede Løjtnant og den langhaarede og skæggede Smugler, og ingen har derfor opdaget Sandheden.... Det er Fattigdom og Eventyrlyst, der har drevet ham til at leve en Kaperkaptajns og Smuglers frie Liv, og det har desuden været ham en Tilfredsstillelse at tage Kampen op med den stormægtige Karner, hvem

han har al Grund til at hade. Der er kun to Mennesker, der véd, hvilken Dobbelttilværelse han fører — den ikke særlig kløgtige, men tro og paalidelige Samson Goliath, og hans egen Broder, Jakob, der ogsaa er ham en værdifuld Medhjælper. Broderen bærer — ligesom han selv — Nag til Toldinspektøren, der ved Svig og List har gjort Emmas yngre Søster, Anna, til sin Hustru, skønt hun af sit ganske Hjerter er Jakob hengiven. — — —

— — Længselen efter Antonovna drager Johan Gordon mere hyppigt til Horsens end godt er for hans »Forretninger«, — og det sker da ogsaa en Dag, at Toldkontrollørerne overlister hans Folk og gør et rigt Bytte. Medens han nu er optaget af at genoprette Nederlaget — og ogsaa paa en genial Maade tager Karner og hans Folk grundigt ved Næsen, — begiver Prinsessen sig ud til »Aaberg« i Haab om at træffe ham der. Det varer da heller ikke ret længe, før han staar over for hende — dog ikke i Løjtnant Gordons Skik-

Prinsesse Antonovnas Hof

kelse, men som den simple og usøgnede Madsalune. Toldinspektøren har nemlig foranstaltet en Klapjagt paa ham, og Skæbnen vil, at han netop søger sig et Fristed i de Væ-

relser, Antonovna bebor. Og hun forraader ham ikke, skønt hun ikke kan fatte, *hvorfor* hun straks føler Interesse og Sympati for den forfulgte Smugler — saa Karner kommer og

Ringspillet

saa denne Gang til kort. For Madsalune bliver dette »uofficielle Besøg« af stor Betydning. Nogle Ytringer, som en Hofdame kommer med, giver ham Grund til at antage, at Prinsessen virkelig elsker ham, og han erfarer samtidig, at en af Forgrundfigurerne i hendes Hofstat, den usympatiske Kammerjunker Harder, er en Forræder og en betalt Spion....

Gennem Antonovnas Mund faar han — da han nogle Dage efter indvier hende i sin Hemmelighed — den frydefulde Vished for, at hendes højeste Ønske er at blive udfriet af sit Fængenskab og leve sit Liv sammen med *ham*. Han mener, at en Flugt maa kunne arrangeres, selv om hun har nok saa mange Spioner om sig — og er hun først om Bord paa »Maagen«, skal han nok vide at føre hende i sikker Havn — — Og de fortaber sig i lyse og lykkelige Fremtidsdrømme — de to forladte og jagede Mennesker, der omsider har fundet hinanden, og som intet har at tabe, men alt at vinde.

— — —

— Det lader dog til, at alt og alle skal sammensvære sig imod dem. Den intrigante Emma Halberg, der ikke vil give Afkald paa Barndomsvennen, faar Nys om Flugtplanen og søger at forpurre den. Ved Omstændighedernes Spil har Gordon imidlertid gjort den overraskende Opdagelse, at hendes Fader er en forbryderisk Person, der bærer paa en frygtelig Hemmelighed — og ved at røbe denne sin Viden over for hende lykkes det ham at gøre hende uskadelig. — — —

Men inden de Elskende har bragt der Plan til Udførelse, sker der noget, der ser ud til at blive skæbnesvangert for dem — — — Madsalune bliver taget til Fange! Karner triumferer selvfølgelig, og hans Glæde stiger yderligere, da det nogle Dage efter fortælles, at den farlige Smugler skal være død i Fængslet, og han beslutter at fejre sin Sejr ved en stor Fest paa »Aaberg«. Men netop den Aften, da Festen finder Sted, undslipper Madsalune — der altsaa ikke er saa død, som han har for-

Kjæster Ryle

staaet at give det Udseende af. Derved bliver det muligt for ham — i Johan Gordons Skikkelse — at deltage i de Festligheder, hvis Aarsag han selv er, og Antonovna føler paa ny

Haabet blusse op i sig. Gordons Tilsynekomst har ikke vakt nogen Overraskelse — men det gør derimod den pinlige Begivenhed, der kort efter indtræffer. Kammerraad Halberg bliver nemlig arresteret; en sølle Stympet, der tilfældigt har faaet Kendskab til hans Hemmelighed, forraader ham. — — —

Gordon finder nu Tidspunktet gunstigt til at iværksætte Flugten. — — Ved Daggry sniger Prinsessen sig ned til Klitterne, hvor hen-

des Elskede venter hende, — men ved et ulykkeligt Tilfælde opdager den ondsindede Harder, hvad der er i Gære, og gør et desperat Forsøg paa at krydse Gordons Planer. Hans onde Anslag lykkes dog ikke — og snart efter kan »Maaagen« lette Anker og sætte Kursen mod fremmede Strande, hvor dens kække Kaptajn og hans skønne Brud tør haabe at faa Lov at leve et Liv i Kærlighed og Lykke.

Frelst!

Orkestret ledes:

Kl. 2— 7 af Hr. JEAN DUPONT

Kl. 7—11 af Hr. OLAF PETERSEN

G A V E R

smukkest og billigst i

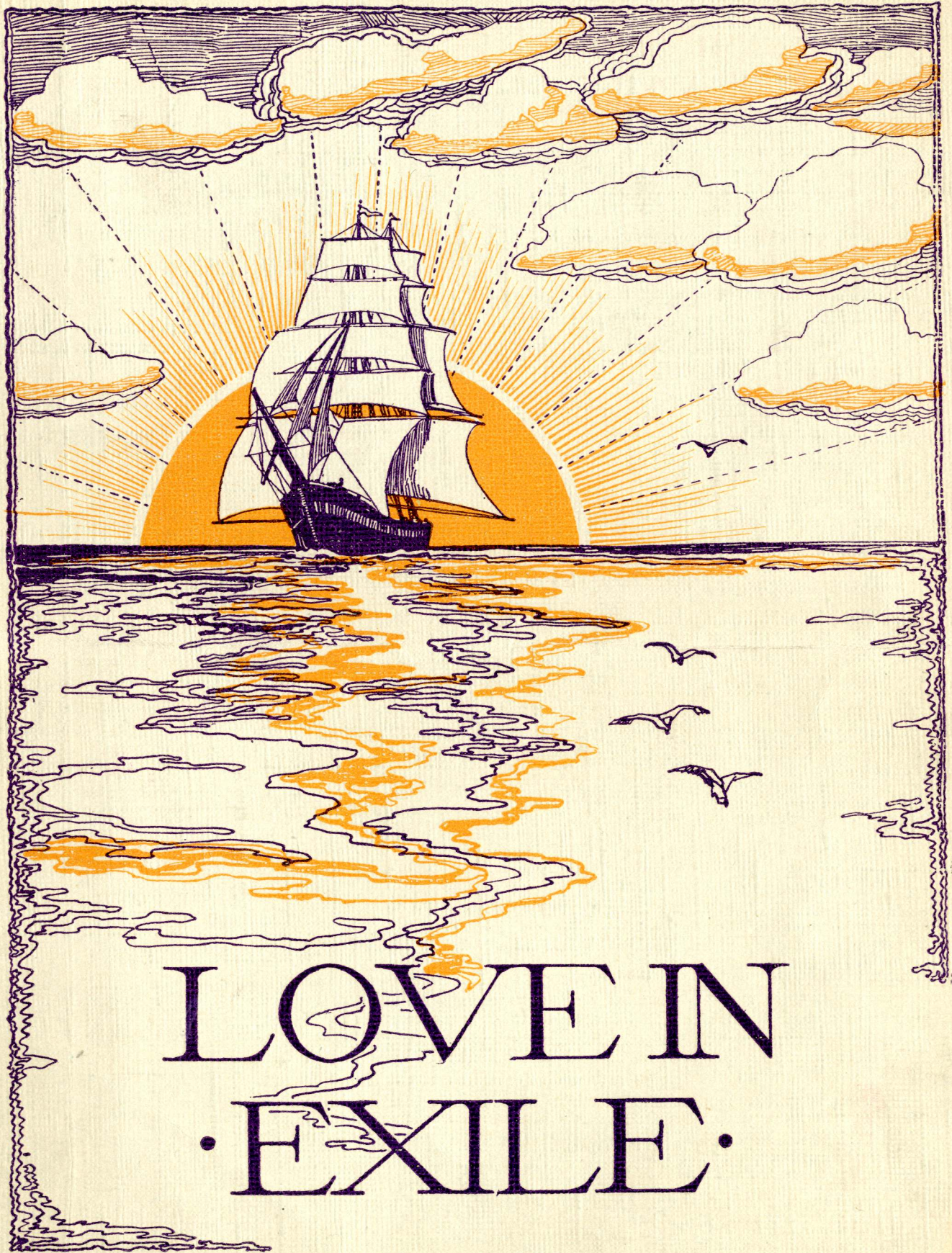
FERLOV'S GAVE=BOD

Telefon 2184

Nygade 4

Telefon 2184

Madrasalune 1931

LOVE IN EXILE.

Madrasalune 1921

LOVE IN EXILE

From the Novel by C. E. Lar
NORDISK "SPECIAL PRODUCTION"

CAST

The Princess Elizabeth.....Greta Rygard
John Gordon.....A. J. Fonas
Emily Hargrave.....Irma Spanfield
Kershaw.....Frederik Jacobsen
Anna (his wife).....Ellen Diensen
Ned Gordon.....Gerard Jessen

FOREWORD

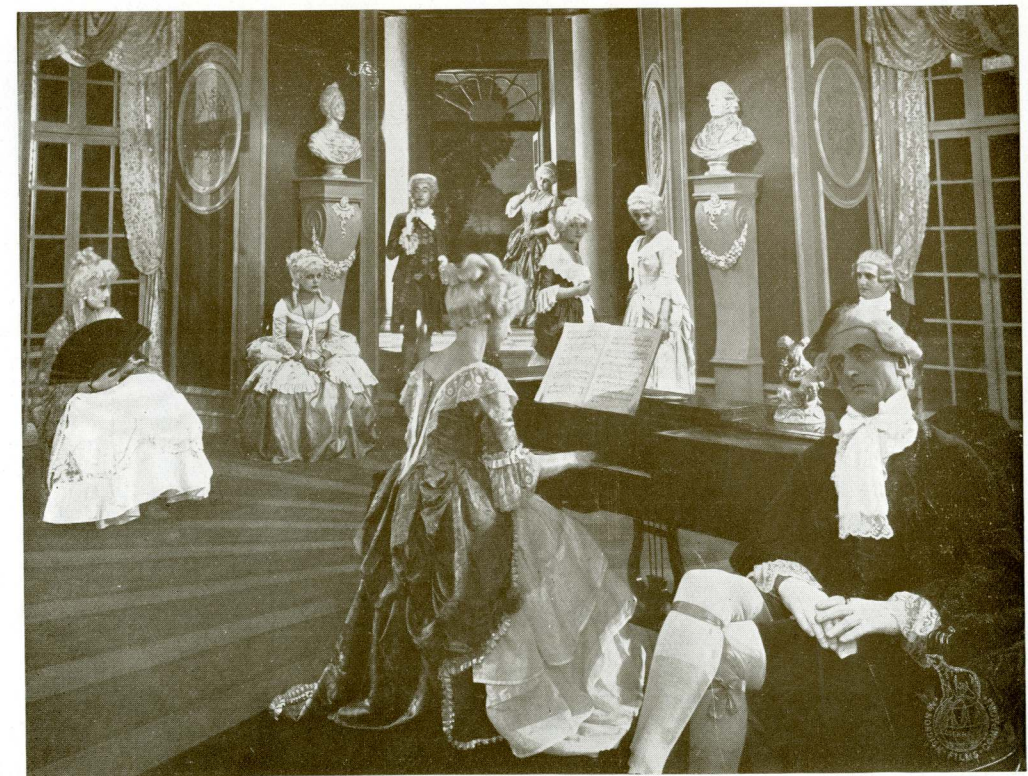
THIS is a story of love and intrigue, of smugglers and excisemen, of adventures and hair-breadth escapes. It tells of a Princess, banished from Court through a Queen's jealousy, who falls in love with a commoner, and who is content to leave her own country for a land where titles are forgotten and only love counts.

THE STORY

THROUGH the jealous anger of the Empress Catherine, the Princess Elizabeth is banished to a small country town. There she holds a semblance of a Court. But she has a smile for one courtier only—John Gordon, an ex-naval officer. The Princess's friendship for Gordon is viewed with disfavour by Madam Grice and Mr. Lampson, who have charge of her. Another who resents the intimacy is Emily Hargrave, the Princess's Maid of Honour, who loves Gordon passionately.

"Come, my friends, cannot you enliven for me these dreary hours," the Princess exclaims and, in response, Emily tells the story of Moonlight, a smuggler. Her brother-in-law, Mr. Kershaw, the chief revenue officer at Greenisle, had received information that Moonlight was in the neighbourhood and had set out to capture him. Her sister Anna (Kershaw's wife) who was much interested in Moonlight's brother, Ned, had persuaded her to go with her sister on to the cliffs and watch the proceedings. She tells of their meeting with Moonlight, of his pursuit, capture, and subsequent escape, and how from that day the revenue officers had sought for Moonlight

in vain. "What is this smuggler like," asks the Princess, and Emily replies that if he had long hair and a beard Gordon would be his very image.

In the morning, the Princess sends for Gordon but learns that he has left the town. Sad at the parting, she determines to go to Greenisle in the hope of finding him there. She sends Emily home to her father to say that she will be paying them a visit shortly.

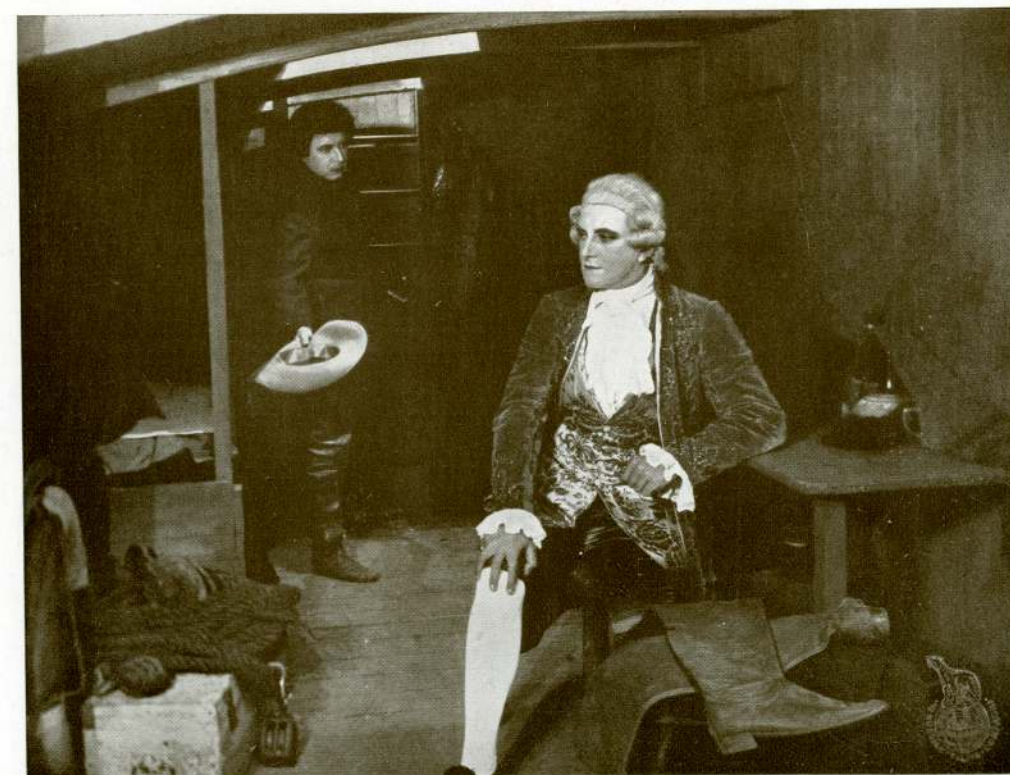
Meanwhile, Gordon, who is none other than the famous "Moonlight," has met a certain Saul Sampson, who imparts the information that Kershaw's men have captured four loads of the last illicit cargo. Kershaw's triumph is the gossip of the little town, but it is not all in the officer's favour, for many of the warehouses are replenished with goods on which no duty has been paid.

At dead of night, when slumber holds the town, a lorry rumbles through the streets. On being challenged by the night-watchman, the driver declares that he has brought the last load of the captured cargo. The watchman unlocks the doors and the lorry drives in. No sooner are they inside than the barrels on the lorry open and out jump Moonlight's men, who overpower the watchmen and recover their lost cargo.

The Princess has arrived at Greenisle and taken up her abode, as an honoured guest, at Mr. Hargrave's house, where Mr. Kershaw also lives. News is brought of Moonlight's latest escapade and Mr. Kershaw and his men set off in pursuit. Moonlight is traced to the heath, but Christie Lovell, an old Gypsy, secretes him in her hut till his pursuers have gone. That night he determines to spend in some old ruins, which are reputed to be haunted. As he approaches he is startled by a wild cry and is surprised to see Hargrave emerge from the place. On closer investigation he discovers a room in which is an old woman who declares herself Rupert Hargrave's wife. She tells him a strange story of how she had suspected her husband, who always went out on stormy nights, of nefarious practices and how one night she had followed him and seen him following his calling of a wrecker, waxing rich on the treasure-trove washed ashore through his dastardly work. Protesting that she would no longer share his ill-gotten wealth he had imprisoned her in the ruins, where she had subsisted on scraps brought by Christie Lovell.

It was daylight when Moonlight left the ruins, but Kershaw had not yet abandoned the search for him. Hard-pressed he reaches the Princess's rooms. She does not

recognise him as Gordon but something within her seems to impel pity and she bids him stay till the pursuit is over. While she is absent from the room, he overhears a conversation in the garden beneath, which tells him what he wants to know—the Princess loves him. When she returns, the room is empty but later, without his disguise, he seeks an interview with her and learns the truth from her own lips—she loves him and will go with him wherever he wishes.

Emily has secured two letters from Ned to her sister, Anna, and, by threatening to hand them to Kershaw, traps Ned into admitting that Moonlight is none other than Gordon. Leaving Ned, she runs into Gordon, fresh from his interview with the Princess. At first she pleads with him to renew the love of their childhood but on his refusal of her advances, she threatens to denounce him. He, with his knowledge of her father's misdeeds, is able to turn the tables and a truce is called.

That night, Kershaw's secretary accidentally stumbles across Moonlight and his men running a cargo in the guise of undertakers, with the "stuff" in coffins. He raises the alarm and Kershaw, after a stiff fight, captures Moonlight and lodges him in the town gaol.

Kershaw is so elated with his capture that he determines to give a ball in honour of the event. Now it so happens that while assisting at the search of Moonlight, the secretary had secured the smuggler's pocket-book in which appeared a detailed account of the interview with Mrs. Hargrave. Armed with this information he seeks Hargrave and demands, as the price of his silence, Emily's hand in marriage and half the old man's fortune. Hargrave is furious and attempts to obtain the pocket-book by force. In the midst of the struggle, Emily enters and on hearing what has occurred advises him to agree to the terms and announce her coming marriage at the ball that evening.

In prison, Moonlight hears of the ball and determines to be present and, sure enough, soon after the festivities have started, Mr. John Gordon is announced. The Princess is overjoyed to see him and the two lovers are quickly laying their plans for flight. Hargrave has not taken his daughter's advice, so the secretary takes the papers in his possession to the police. While the ball is at its height, Hargrave is arrested. The confusion which followed favours the lovers' plans and at daybreak Gordon's boat, "The Seagull," with two supremely happy people on board, winged her flight seaward.

